

Győri László

A RONGYFORGATÓ ÉS ÍME

ARANY JÁNOS, AMIKOR A
„VÁNDOR CIPÓ”-T ÍRTA

A vándor cipó jut eszébe
most, hogy a múltban keresgél.
Mint rongya közt egy vén *szipó*
túr, a ringye-rongya közt él.
Cafrang a napja, aggos éje
még foltozni se jó.

Így érzi. Így, így. Már öreg úr.
Nem vár és nem kíván sokat.
Múltjába tér, hol minden ó.
Sötét rongyok közt válogat.
Egy épre lel. No, *épp, hogy* fakul...
Vén posztó, agg szabó.

Leírja tüstént a tolla: „vén
szipó a ringye-rongya közt”,
„múltamban a vándor cipó”,
s forgatva lassan ujja közt
vers készül belőle, költemény.

Akármi rongy a szó.

Úgy vitték el aztán
ruhátlanul, kivont
arcok közt az utcán
fegyveresek,

akik tudták, neki
nem bilincs, gumibot
kell, hanem doktori
gondviselet.

S nekünk, akik nézzük
az üvegfalon át
a meztelen fémtűt, –
mi kéne hát?